

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

20 TL. (KDV dahil) K.K.T.C: 25 TL.

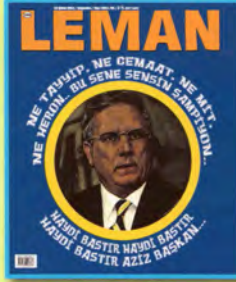
ISSN 1304-1029-0-4

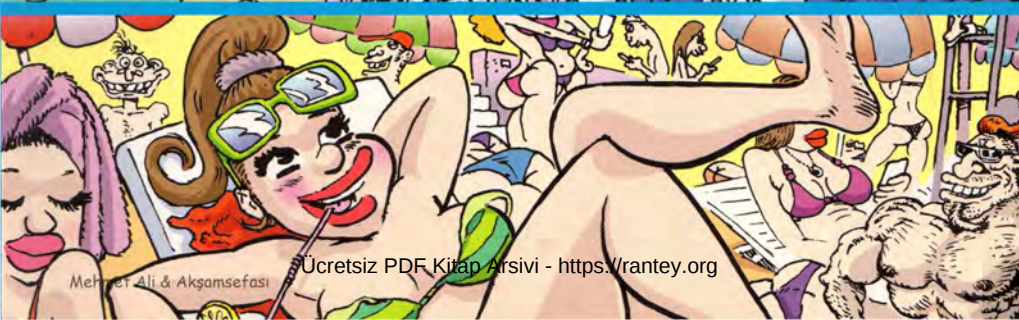

9 771304 102905
2020-34

LeMan ÖZEL

2015-04 / Fiyat: 7 TL. (KDV dahil) KKT: 8 TL

EM
ÖZEL SAYI

BAHAR

ISSN 1304-1029-0-4

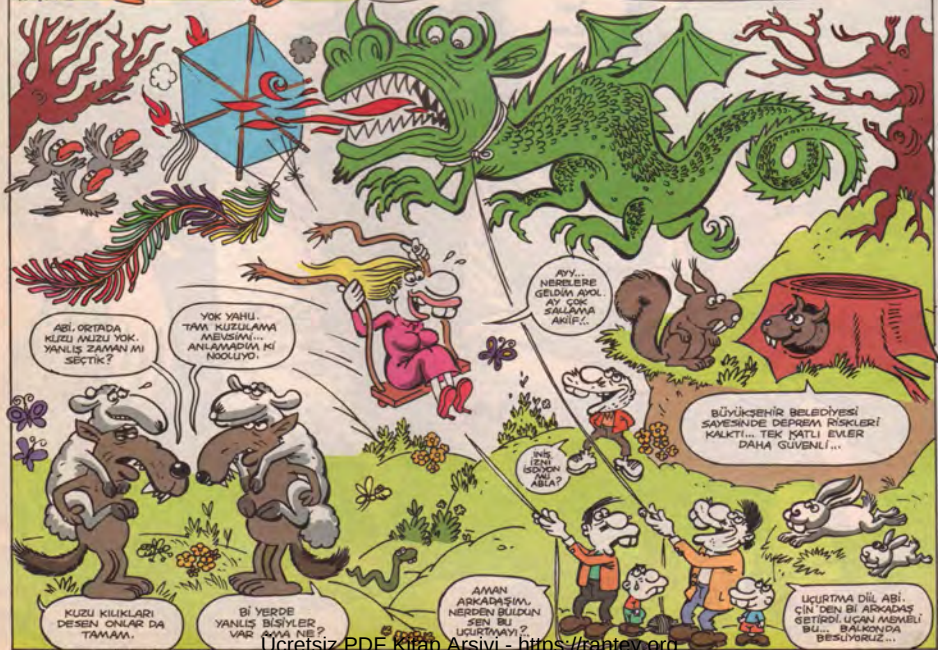
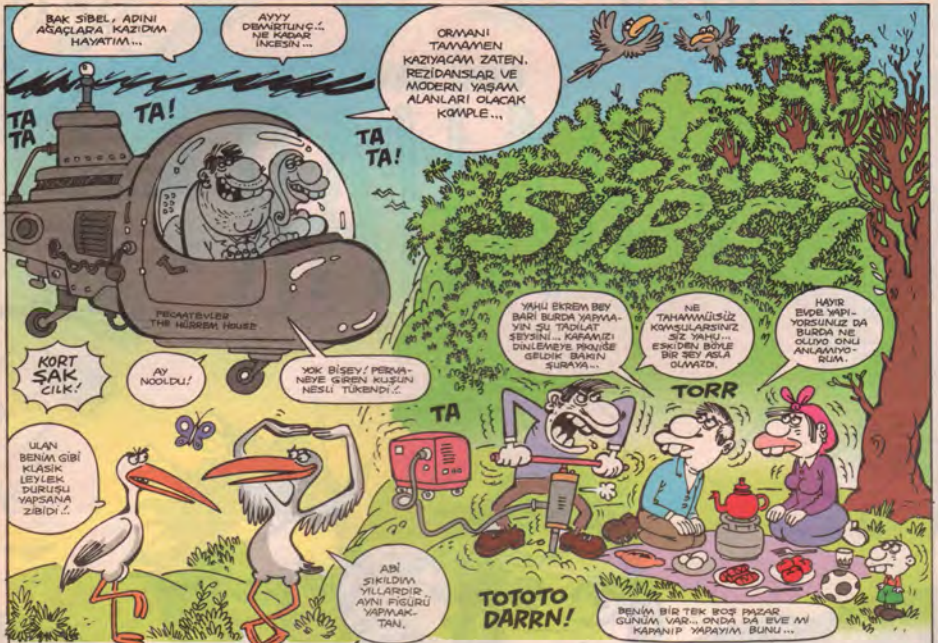

Memet Ali & Akşamseferi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

71304 102905

YEMAL
ARATIN

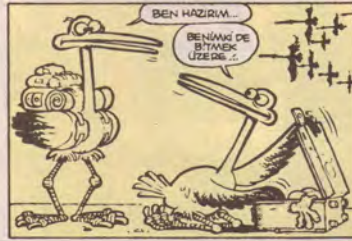
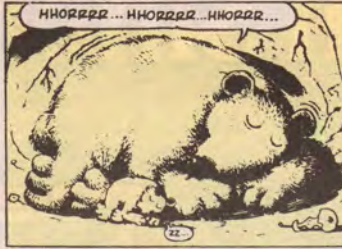

İçindekiler

Kemal Aratan	- 2
Atilla Atalay	- 4
Feyhan Güver	- 6
Felât Delibalta	- 8
Elif Nurşad	- 9

Geldi...

KEMAL ARATAN

Utku Can Akyol	- 12
Gökhan Güneş	- 13
Güneri İçoğlu	- 16
Metin Fidan	- 17
Can Barslan	- 19
Tuncay Akgün	- 20
Utku Can Akyol	- 23
Behiç Pek	- 24
İpek Özsüslü	- 26
Kemal Aratan	- 28

Güneri İçoğlu	- 31
Alper Çelik	- 33
Nafer Ermiş	- 34
Ramize Erer	- 35
Sinan Arık	- 41
Nurgül Kaan	- 42
Can Barslan	- 43
Alper Çelik	- 44
Behiç Pek	- 48

LM 2015-02
Mayıs
ÖZEL SAYI Haziran

- İmtiyaz Sahibi: Tuncay Akgün
- Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
- Mizaah Yönetmeni: Tuncay Akgün
- Yazışleri Müdürü: Serkan Kolluk
- Grafik & Sayfa Düzeni: Cebirali Okçu
- Renklendirme: Fikret Özdemir
- Kaligrafi: Fatih Kaan
- Müessese: Ali Yavuz
- Satış Müdürü: Şener Küçükçaptan
- Muhasebe Müdürü: Gülsüm Ünülu
- Tel: (0212) 292 95 65 (4 Hat)
- Fax: (0212) 245 38 06
- Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 14 Beyoğlu/İST.
- Başlık: Leman Matbaası
- Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadimköy/İST.
- Tel: (0212) 858 00 93 (95-96)
- Genel Dağıtım: vvd.p.p. A.Ş.

Metmet Ali & Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://arantey.org>

Çiğdem Sineması

Atilla Atalay

Çiğdem Sineması, Yeşilyuva İlkokulu'nun yanındaydı...

Yalnız, bir dakika durup isimlerin güzelliğine dikkatinizi çekmek istiyorum. Çiğdem Sineması, Yeşilyuva İlkokulu, Cennet Mahallesi, Florya, Menekşe İstasyonu...

Sanki düşsel bir mekânda, mavi renkli cüceler huzur içinde ikamet ediyolarmış, dev bir hercai menekşenin dibinden trene binip, topluca çiğdem kokan bir sinemaya gidiyolarmış gibi...

Şimdilerde "Parseller, İkitelli, Üçkuyular, Başbüyük vb. gibi" zerafetten yoksun adları olan birtakım semtler var. Belki biyerlerde mavi cücelerin toplu mezarları Mehmet Ali & Akşamsefası

üzerine kurulmuş "Yırtıcılar Sitesi - Tetikçi Blokları" filan da vardır ama ben bilmiyorumdur... Fakat Çiğdem Sineması yok artık, onu kesin biliyorum...

Dedim ya, ilkokulun yanındaydı, Çiğdem Sineması. Sahibi Rüstem diye bi adamdı. Kel yahut fodul muydu, bıyıkları var mıydı, varsa nasıldı, bunları hatırlamıyorum. Yalnız boru gibi bir sesi vardı. Bütün müşterileri çocuk olduğu için, fuayede nöbetçi öğretmen edasıyla dolaşıp "Koşmaa... koşmaa" diye bağırır, filmden önce de salonu "kes artık sesini, perdeyi dinle!" komutuyla sustururdu. Çiğdem Sineması benim ilkim. İlk filmimi orda izledim. Deminki mavi cüce benzetmem boşuna değil.

Severim ben cüceleri. Zeynep Degirmencioglu'nun oynadığı "Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler" izlediğim ilk filmi... Zaten ben de o tarihlerde siyah önlüklü bir cücedim... Su mataram, beslenme çantam vardı... Cebimde gazoz kapakları,

biletleri...

Biz çocuklar bir süre Çiğdem Sineması'na gittik. Akşamları da anne babalarımızla Küçükçekmece'deki Salim Bey Sineması'na... Adı geçen sinema har-biden "Bey" sinemaydı ama. Çiğdem Sineması'ndan çok daha büyüktü ve daha ciddi filmler oynatıyordu. Üstelik bizzat Cennet Mahallesi'nde oturan aktör Ahmet Mekin de film izlemeye oraya geliyordu. Bu durum Salim Bey Sineması'nı daha da kıymetli hale getiriyordu tabii. Bi ara sınıf arkadaşım Erdem'in babası o sinemaya müdür oldu. Sinema müdürü bir kimdir hangi işi yapar, muavinini var mıdır, şimdi bile bilmem. Erdem'in iddiasına göre babası bizzat Hollywood'a gidip üst düzey yetkililerle görüşerek filmleri getiriyordu. Ben de buna inanıyordum. Hatta bi ara, "Babam konuşmuş, Riçart Burton sünetime gelip bana saat takacak" dedi. Ona bile inandım.

Az, Erdem'in sünetine Riçart Burton

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi <https://trantey.org>

gelmedi ama semtimizin yegâne artisti Ahmet Mekin ve işi ordaydı. Tabi Ahmet Amca bizim mahallenin artisti, Holivut uzak yeri, belli ki Riçart Burton'un bir işi çizmek gelemediş diye düşünüyorduk. Ve fakat en azından telgraf çekmiş olmalıydı.

"Yavrumuzun bu mutlu gününde aranızda bulunamadığım için..." diye başlayan düğün telgrafları okunurken tek tek dindirdim. Adalet Partisi Genel Başkanı Sayın Süleyman Demirel'den bile telgraf gelmişti ama Riçart Burton'un ki yoktu. İşte o zaman kullandım. Lan galiba bu Erdem hiyarı yalan atıyordu. Ama o yalancı Erdem ve babasının ne işe yaradığını bilemediğini müdüriyet makamı, bana, bugün bile benim için çok değerli olan bir armağan verdi. Sinemada düzenlenen bişey gecesini mahalleyle Yılmaz Güney gelmişti. Daha gece başlayıp ortak kalabalıklaşmadan biz Erdem'le fırlayıp babasının sinemadaki odasına gittik. Yılmaz Güney oturmuş çay içiyordu. Bize adlarımızı imzaladığı resimlerini verdi. Hatta Erdem'in başını okşadı. "Tabi O'nun babası müdür" diye düşünüp kıskanmadım değil. Sırf bu yüzden çıkışta Erdem'e laf soktum: "Hani lan Riçart Burton da geliyordu, yalancı ibibik..."

Az daha sonra, ben ve ergenlik sivilceleri yine semtimizdeki Ulus Sineması'na gitmeye başladık. Sade ben değil tabi. Çiğdem Sineması'nın diğer yaşları önlüklü cüceleri de artık önlüklerimizi atıp lacivert ceket gri pantolon kuşakmış, neredeyse tam kadro ordaydık.

Ulus Sineması döneme uygun olarak arasına "parça" konmuş "Ah ne Adem Dilli Badem, Parçala Behçet vb. gibi" nezih yerli filmler oynatıyordu. Şimdinin bazı internet kafeleri ve atari salonları gibi o sinemaya da ortaokul çocuklarının girmesi "suret-katilyede" yasaktı tabii, ama hepimiz ordaydık. Gerçi hepten başboş değildik. Filmin karanlığında tek başına arka koltuklara sotalanıp kendi ayıp yerleriyle oynayan, bununla kalmayıp sinema koltuklarının süngerlerini yolup orasını burasını silen haytalar, eli fenerli korumalar tarafından anında enseleniyordu...

"Hayt! Kerhane mi lan bura, şerefsiz" narasıyla film bölünüyor, karanlıkta itiş kakış ve küfürleşmelerle çocuk dışarı atılıyordu. Bir de bizzat kendi eli fenerini kapıp oğlunu sinemada basmaya gelen babalar olurdu. Bunlar karanlığa oğullarının ismini seslendir, koltuklar arasında belli belirsiz bir kıpırdanma başlar, bir gölge fırlayıp kapiya doğru koşardı. Eğer sinirli baba olayı büyütüp sinema işletmesine verip veritirirse fenerli korumalar onu da döverdi.

"Sen de sahip çık çocuğuna, gönderme sinemaya. Bi de şikâyet edecem diyo... Yürü git iste-diğin yere şikâyet et, şerefsiz."

Şimdilerde belli çevrelerde sıkça kulanılan bu "şerefsiz" lafının aslında küllüzlü bir parola olduğunu daha o zamanlar anlamıştım.

Serkan Sineması vardı bi de...Bence Çiğdem Sineması'ndan sonra en güzeli oydu. Cennet Mahallesi'nin tam da göbeğinde, dut ağaçlarının arasında, yıldızların altında, geceleri işi ışııl bir açık hava sinemasıydı. Gündüzden, mahalle içinde dolaşan oparölrlü araba o akşamki filmi ilan eder, daha küçük bir de özetiini verirdi: Dikkat dikkat bu akşam Serkan Sineması'nda, tamamı renkli sinemaskop, avantür film: Şehir İntikamcısı. Baş rollerde, Alen Delon, Pol Belmondo... Böylesi bir film en heyecanlı sahnesinde, birinin ensesine tepedeki dut ağaçlarından dört düştüğünü ve adamın sinema içinde dörtl döşüp tepindiğini hatırlıyordum. Bir başka filmde de sinemanın hemen bitişiğindeki evlerden birinin balkonuna "Gelme üstüme ulan... Gelme, atalarım ekmeğ çarpsın" diye bağırın bir kadın fırladı... Sinema ahalisi olarak filmi bırakıp balkondakilere dikkat kesildik. Kadın ve sarhoş kocası balkonda epey bi dağaltılar. İster istemez sinemadan gülüşenler oldu. Bunun üzerine adam coşup balkondan kapıyı mangel kömürlerini üzerimize yağdırmaya başladı. Makinist filmi durdurdu mecburen. Sigaralar, gazozlar içildi. Bi ara sarhoş koca, balkona çıkıp sinema halkına hitab etti:

"Biraz akollıydım kendim, cümleten özür dilerim..."

Cocuktum ben, çok güldüm. Perdedeki Belmondo'nunsa sinemada olup bitenden haberi bile olmadı, helikopterden tırnı tepesine atladı.

"Benim sinemalarım" bunları işte.

Çiğdem Sineması'nın ne zaman yıkıldığını bile hatırlamıyorum.

Zaten tek katlı ufak bişeydi, fazla direnmeyip mavi cüceleri de aldıgı gibi çekip gitti heralde. Hayatın bahşıslere aç, paragöz yer gös-

tericisi; onun yerine, muhtemelen depreme dayanıksız, bir apartman oturttu...

Şimdi, O perdeye bakıyor... Mübarek Sinema Günleri vesilesiyle o salondan öbürüne savrularak loş atmosferli birtakım filmler izliyoruz... Üç saatlik son Macar filmi ağır geldi galiba. Çünkü bu salondan çıkıp deli gibi, koşarak uzaklaşmak istiyorum.

O olmasa çoktan süzülüp gitmiştim... Halbuki O'na Çiğdem Sineması'nı, Yazlık Serkan Sineması'nı anlatmak istiyordum şimdi. 72 millete mensup depresyon sahibi sinireli adamların öykülerini, öndeki topak saçlı karının kafası ardından izliycem diye uğraşıcağına benim anlatıyım öyküyü dinlesin istiyorum. O iri mavi gözleriyle bir bana baksın.

Hem bahar şimdi, Menekşe Kıyılar ne kadar da güzeldir... Fırlayıp oraya gitsek...

Oysa birazdan film dağılacak, kışlada komut almış gibi, aynı anda cep telefonlarını açan bir öbek izleyicinin arasında aynı ufak adımlarla süzülüp, bir sonraki filmin kalabalığına karışacak. Dışardaki bahar bir daha oynıyacak mı sanki? Hem ben Çiğdem Sineması'nı her zaman hatırlıyacak mıyım böyle? Biliyorum, O her zaman güzel olacak, gözlerinden çocukluğumun mavi cüceleri bakıp gülüşecekler. Ama ben yanında olucak mıyım hep? Dönüp aniden bana baktı, gülüyo cadı. Soona kedi gibi omzuma yattı. Al işte, uçup gitti her şey. Çiğdem Sineması bir neresi. Salim Bey kim ki?

"Zıbalawskar torke!" dedi sevgilisine perdedeki adam.

Öndeki topak kafalı karı yüzünden çevirisini okuyamadım.

KOZMİK BAHAR

felat
delibalta

Ağzının kenarından hardal çok yavaş bir devrinde aşıp dönu akıyordu. Hardalın pek farkında olmayan ağır, pek de ritmik olmayan bir dizenle acııp, iki element arasında sıkışmış Kızamık köfte ve sebzeleri isyonu arından da ritmik bir şekilde olgıyordu. Hamburger isma aralıklarına göre çok daha geniş aralıklarla, ağır pipetin ucuu kapıyor, pipetin de yardımıyla çokluğu bir şekilde gazlı içecek içine çekiyordu. Ağır, patates kızartmalarında da geçmiyor- du. Uzun kemikli, siyah elin de yar- dımıyla, içiğinde basın arıpı bulunan (içindekiler kemünde iye yazıyorlar) barbekü sosuna bandırıyor ve hamburgerine katık ediyor- du. Kızık gibi mendiyyi de nesi oluyor da böyle fi ve sekel oluyordu? İse bunu anılamıyordu. Necip. Son altı yıldır büyük bir fast food zincirinde çalışmı- ştı. Fast food hakkında her şeyi öğrendiğini düşünüyordu ama çok nadir de olsa, insanlığın utanıracak kadar güzel kadınları na menüleri neden yazdığını öğrenememişti. Nıye insanlarda hıspalardayken, hafıza- sına güzelceki bedanını sağışkezi yiycekleri besliyonun? sorusunu sorarak cesareti kendinde hiçbir zaman bulamamıştı. Şikandı, gözükiydi, kırına merdiven dayamış ve kendisinin uziyalar tarafından kaçırıldığını anıyordu.

mazlar, numaralar kullanırlardı. Soyilem geleneği orta başlangıçta çok garip gel- mişti, sonradan alışmıştı ama. Bulundukları ortama ayak uydurmak amacıyla Keseloğlanı soyilemini almışlardı ortayayla beraber, çünkü uziyalar geldiklerinin bilirmesi gerekiyordu. Geldikleri derseğence atomik fizik en işe noktayla uş- tığı için, elementleri kendi başlarına üretiliyorlardı. Var olan stori dizenen çok sıkılan bu iki uziy, element üretme araçlarından bir tane satın alı, evren- sel haritada kaçfeetlik ilkel bir gezegen glip, oranın lıderleri olmaya karar vermişlerdi. Tek sıkıntı, dışınduklari bu şey gezegenlerinin yasa kurucuları tarafından da dışınduklari ve yasaklamış olmalarıydı. Her şeyi tam anlamıyla giz- liklik içinde yapmaları gerekiyordu. Önce kayı dıgı bir uziy, gemisi satın alılar ve sonra kendilerini bir patlamada ölmek olarak göstermişler. Böyle de dıvalereci insanlardı, teknolojik gelişim, alınsalek gelişimi deseklemeyebiliyorlardı. Kendi halükün- den deşikler ismin verildi bu ilkel gezegene geldiklerinde yapılanı yapmaları gereken tek şey gizli kalmak element üretme aracıları sayesinde hem madde alanında lıder seçki korunuma gelmekti. Geldikleri gezegen, kendi gezegenlerinin öñeden- den geçtik toplamaş yaşam evriminin eski bir dönüme akinı gezek benzer şekilde, ulus- devleçliklik akimından çok şiketli global ekonomi akimına geçiş döneminin başın- daydı. Yaptıkları plana göre, kara paranın çok fazla dolacağı, yolculuğun çok işe sevilecece olduğu, sosyal demokrasi pek güçlü olmaları bir ulusun içinde kuracakları bir şirket, zaman içinde global ekonomiye yın verebilecekti. Yedi yıl içinde, planlarını ilk adimlarını başarıyla gerçekleştirmişlerdi ama Örkun Keseloğlan'ın iki kılınen bir şey vardı. Necip.

Planı işe kıy yapmaları alsında, Necip de onlardan biriydi ancak Örkun ve diğer ortak daha iyi arkadaş oldukları için, uziy yolculuğu sırasında, Necip'i bu planın dışında tutmaya karar verdiler. Böylece itkidir zevki iç kıyde değili, iki kıyile kalıcaı. İkel gezegene varıldıkında Necip'i bayıtlılar ve beyninin içine var olan hafızasını izole etmecekti ilkel gezegenin bıkıroklığı aydınları fark edile- meyecekti organik bir çir yerleştiler. Ama Necip'i sz da olsa sevdiler, o yiz- den küçük bir itkidir zevki tabiri diye, onu bir yiyecek mağazasına müdür yapı- lı. Üstelik, gezegene ulaşıldıkdan zaman şıapı oldukları altın çevherleri sayesin- de pek zor olmalı bu. Necip'i uzun zamanın tırvırmıuş gibi yabanı mağaza ele- manlarına hala ayık öñemleri yapıyorlar. Necip'in hafızası da ki yerine gelir diye de ayda bir kez kontrol ettiriyorlardı. Yedi yıldır her şey çok güzel gittiği alsında ama Örkun, o ulusun değır yarığlarındın daha gerek, son bir yıldır vıcdan azabı çekiyor, lık hıko yediliğini düşünüyordu. Diğer ortak da bunun farkına var- mış ve aralan bızumüş, sonrasında çevherleçlikleri insanları baskılarıyla tekmarı bızumışlardı. Bınerce insana olmak yedıyordu, ortadığı bızmalan yalıoık almazdı. Örkun bızumüş gibi görüne de diğer ortakla aynı ortama bulunmaya özen gösteriyorlardı artık. Merhaba merhaba, o kadar.

Necip'in hafızasını tekrar geri gelip gılemeyeceği, uziyadan gelmiş bu dıvalere- ci uziyaların planlarını başarıları olup olmayacağı. Necip'in hafızası geri gelme- eğir, bir kılınan olup insanlığı kurtarıp kurtarmayacağı ya da anti-kılınan olup diğer ortakların canlarına katkı ederek, şiketli kendi üzerine geçirip ge- çirmeyeceği işe k'şinde olmaları seçki eteğinde dikülmüş olan mayoneze gözlerini süzerek bakı. Şimdi o mayonez parçasını olabolecek en az dıziyece yavarak gezmeye başlası. Sz elemanı, gözüki çün personal müdürü kendini tılıyordu gene. Yemeğe başlanırdı de tılıyordu, bıdırlıgında de tılıyordu. Bazi adamlar tam olundu. Çok da canını sıkıyacak karar verdi, bahar yeni yeni kendili gösteri- yordu. Artık montunu giymesine gerek yoktu ve bu onun için mükemmel bir olay- dı. Siyah oçlerine bakı, bu akşam üstilerinden geçemiydi, soyılmıyıcardı.

İnancının, basit bir nedeni vardı: hayatının sadece son yedi yılını hatırlıyordu. Öncün öncesi tam olarak karantık diyemeyecem, hani fazla kıyık bir odadan, fazla işsiz bir odaya geçirdiği zaman olan karantık vardır ya, onun gibi arada bazı çizgilerin belli olduğu bir karantıktı. Kendini bir koltuktaki nıfıs kağıdı, diğer koltuktaki bir adres yazı olduğu kağıd sıkıpmış, çıplak halde Penik seminde buladı zaman önce cenre halkı tarafından kılınmış, hafıza- sıı kaybettığı fark edince de gıyıldır hastaneye kaldırılmıştı. Hastanede her- hangi bir sağık sorunu bulanamamış da salırmıştı. Hafızasının nıyeye gıltığını kimses bilmiyordu. Taburcu edilmeye yapacak bir şey bulamadığı için kağıta yazan adresle gıyıldı.

Adrese ulaşıncı, kapısı açık bir ey buldu. Evin içinde kendine ait resim- ler, çirkin mobil- ler, eski beyaz eşyalar vardı. Bazı çekmecelerini karantınca, biraz para ve kendine ait eşyaları, kredi kartı gibi şeyler buldu. Kendi eviyi- di bursu, resimle- rin çöşü bir yemek dıkkarında geçtiği için, çatı- tığı yerin orası olagıunu düşündü. Oraya gıdince, çalıncıların ona sanık yıllardır beraber çalıncıların mağazasına dav- randı, o da pek bızumıya verme- di, öğrendiğine göre işyerinin müdürlüğü, müdürlük ağır olmalı gerekirdi, cıddiyetiniñi bızma- mıyıcardı. Kaybolan hafızasından kalan bu bilgıye şıncı mı, sevini mi bile- mezi. Öncün sonradı geçen yıllar boyunca kimses hafızasını kılınmıştı bızmetmede. Teorisiğe göre, uziyalar tarafından kaçınılm ve üstünde bir deney yapılmıştı. Ebeette ki uziyalar, deneyin sonucunu görmek için geri gelecektirdi. Gözlerini bir süredir kızırmış tavuk kanatlarını ilıplemekle olan takımı ebeette iki orta yeşil adama çevirdi. Her ay gelirdi bunlar, nıderense onları, bızumüş dıñlı- yordu, bızumüş nıderasında bile görüyordu bu adamları. Adamları sanki kendini tılıy gibi, belki uziyalarları diye düşünüyordu bir süredir. Ama sonuça işyerinin müdürlüğü, müşterilerinin canını sağma kışisi sorularla sıkımayla hakkı yoktu, soracakları bir şey yasa kendileri gelir sorarlardı.

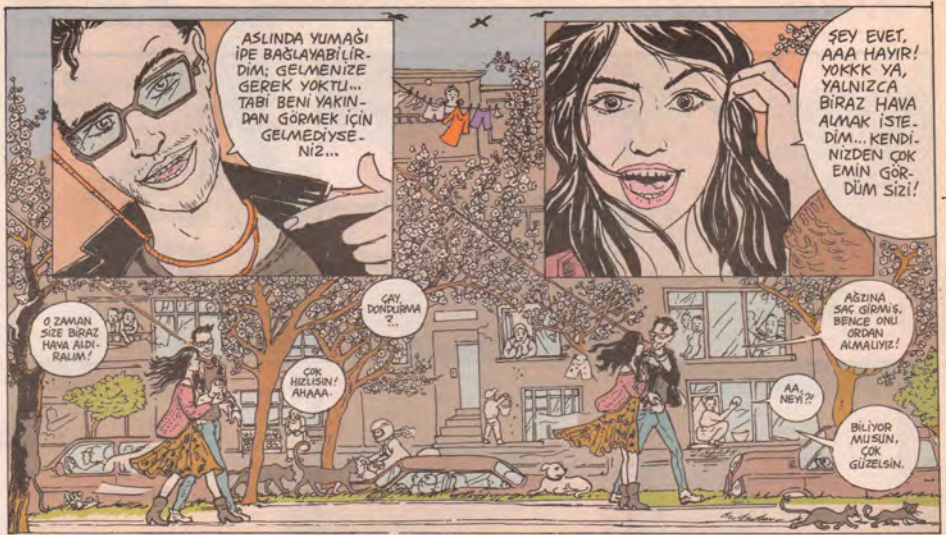
Son tavuk kanadını kimin yemesi gerekirdiği üzerine bir süre tartı- şan iki takım ebeette aynı anda, sonunda kanadı kimses bıyeme karar ver- diler. İleceklerini yudırtırken yaptıkları konuşmaları üzerine bu iki takım ebeette adamları müdürü Necip hakkında konuşucıyıldıkları ortaya çıkmıştı. Bu iki her ay yaptıkları glip kontrol etmeye gelmiş- lardı. Ki yıl nadir yaptıkları bilmiyorlardı, patrollarının iteklerini sorgulamazlardı pek. Arada geldikleri bu mağazayı ve onu kontrol etme- yi -yaptıkları stresli işten bir süre uzak kılınmasını da sağladığı için -seviyorlardı. Yaptıkları stresli işe çok fazla parası olan pat- rollarını aynı bekliliklerden korumak, ayrıca onların alınsalek insanları tamıy etmeyeceği işlerini yapmaktı. Ne bileyim, mesela bir hale işin- de başka bir firma sıkıntı mı çıkıyorduk dıyelim, glip etesi ediyorlar- dı onlara. Bızumüş kendileri de geçir almına kılınıyor, ama bu işte tec- rıbeli oldukları için, yara almırdın kurtulabiliyorlardı.

Patrollardan birinin adı Örkun'du, tam o sırada şehrin en büyük gökdelininin en üst katından şehri izleyip, öñeden- den geleceği hakkında oldukça fazla düşünüyordu, bir kare ad- dı. Öñeden- den geleceği gezegende, soyilemli kılın-

Haikular

Şiir: Aslan Özdemir
İllustrasyonlar: Utku Can Akyol

I
Bülbül sesli ki
bahçede gezinir
düş kurmaya son!

II
Ayın ışığı
yakıyordu ağacı
tenin geceyi.

III
Uzaktaki kış
şakıyor son yağmurla
camda anın var.

IV
Yaprak döktü
ellediğimiz ağaç
-fırtına içte!

V
Keş yaklaşmakta
uzakta yaz günleri
yaprak tümez dal!

VI
Bembeyazdı kış
elbisesi mor çiçek
iz'i kaldı tende.

VII
Akşamın rengi
mor ağaca misafir
-görünmesin aşk!

VIII
Yel süpürüyor
kırdaki yaprak gibi
ayak izleri/ni.

IX
Ormanın yolu
güzün hazırlığında
veda mevsimi.

X
Hızla geçti yıl
ah bahçenin çiçeği
bahar da bitti.

Haiku; Dünyanın en kısa edebiyat türüdür. Üç satır ve 5-7-5 hece ölçüsünde yazılan, mevsimsel söz içeren Japon lirik şiirdir. Haiku mevsim / doğa / zaman şiiridir. Bununla birlikte dini inançlar da bu kısa edebiyat türünde yer almakta. Başlıca ustaları; Matsuo Başı, Taniguchi Buson, Masaoka Şiki ve Kobayashi Issa'dır

ÇİZMEDİM İŞTE!

Güneri İçöglü

BİTMEYİ GİTTİ BU ÖZEL SAYILAR... ÇİZMEDİM ÖZEL SAYI KALMADI, ÇİZMEDİM ÖZEL SAYI KALMADI. HATTA BAYAN YANI DERGİNİN İLK ÖZEL SAYISINDA KADINLAN YANA BAYANIN ÇİZMEDİM ÇİZMEDİM.

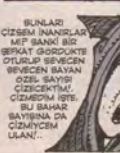
BONDA YİNE BAYAN ÖZEL SAYI ÇİZİMİ İSTEMİLERDİ, SİNİSİM TEŞİME ÇIKTIYI. NE ÇİZDİKTİM? TACİZİ BEN DE KADINLARDAN TACİZ GÖRMEYEN AMA NASIL ANALİTİSİN?

ANAMIZDAN BELİMİZİ YEDİĞİMİZ TERLİKLERİ, OLAVALAR ME BİZİ BU YALNIZLA BULUYUYEN YOKSA SEVGİLİLERDEN YENEN KELEKLER MİP?

EN SON YEDİ BENE ÖNCE GELİP YİYİMİZ TEMİZLEYEN TEMİZLİKÇİ DANA KİNCİ GELİNDİ ÜÇ GÖNÜLÜME ÜTÜLEYİP BAĞMA KİTTİ. NİYİMİZ OLMAŞA BEN BİÇ HİÇMİŞİM? HOŞ DAHA ÖNCEKİ TEMİZLİKÇİSİ DE BENİM KANDIRDI, BÜTÜN İŞLERİ YEMEKLERİ BAŞA YAPITIRILARDI...

ÇİZİY-CEMİ, ÇİZMEDİM SİĞİR BİK-MOYAN ÖNCEME YİMEK KADIN LOKANTASI BİNAKAT ÖZEL SAYISI ÇİZMEDİM...

DURUK YERİ SİNİSİM BOZULDU, DÜZ NEYSEMİZ ÖĞÜS-TRİYİM EN GİÇİK İŞTİR, BELKİ SİNİSİM ALIR, DÜZ AYDIR ELİMİ BURMEDİM, GÖÖÖ...

BÜ TOZA BAKI, ARADA KIZKARDIĞIM SAZİYE GELİP, ÖSTÜLÜMİ TOPLARDI AMA BU BAYAN YANI DERGİSİ ÇIKTISINDAN BERE ÖKAYLA YERİ KENDİNİ GELMEZ ÖLÜDÜ. DÜZ Bİ ARİYİM BELKİ GELİR BİĞİYER PİSİR...

HANİ GÖKCEBAĞDAN BALIK GETİRDİKTİM YA, MİRCAN KADINLAĞI PİSİR DE YİYELİM...

YOK YA DAHA PARPAZ- ZİYETEN TANELELERİ YALNIZMADIM, A DÜZ BALKI DİŞİN DE BALIK BUR- KILARI EXLER- DEN DAHA ÇOK İTKİLE- NİYOLMUS KULAGINA EX GUYU KACMIŞ BALIK- LAR...

NEYESİMİZ DEĞİTİRDİM, ENİ BÜ- RÜDÜM OLMAZI. EN İYİSİ KENDİM YEMEK YAPTIYIM, BU ÖZEL SAYIYA ÇİZMEK İÇİN ELİMEYEN GELİN YAPAYIM...

AHİ YALNIZLA- RIN PİRİ RAHİTİ DOSTUM DELİ APOSTOL, DOLA- BİNDY YEMEK VARSIA KİDE BİR ACIP DAKIKAYI YEMESİM VAR? DİYERKİ BAKKADA DAKIKAYI VARDIM GİRİ GÜVENLİS DÜZLÜK YER- HANGİ BİS DAVİTE CASİSİR- ASİRA YÖZ SİYEMİZ SİZ KİÇİME YEMESİM VAR? DERDİ...

MAALESEF RAHİTİ BU YEMEKLERİ YEMEK, SAĞDICE OLMAĞININ GÜVENİYLE BEŞİLE- NİRDİ... İSTAHİZ- LİKTAN VE SİĞARADAN YERAT ETTİ. AHİ DOSTUM NE KADAR ÇİZMEDİM BENİ...

SULU! BİÇİM İÇİN SULU YEMESİN NANCIA OLYMPİGON NERTASİ BİRİSİ KALSI. BİÇİM KİNCİ BAĞCİSİNDEN KÖRÖRÖSİM GİZLE- TİLE SULU YEMEK YAPIP DUTURAGU- TUM, BAKIMIZ VE DONAKALIS BÖLÜK YÜZÜNDEN TİK KİLMİSİ ÇIKTIYI "SULU!"

ALİ BEY ÜST KATTAKI BÜTÜN PENCİRE KOLLARI TAMAM, AĞTİK HİPSİ KAPANYO...

EMİLİN İZİM KİTAP FLARİYİN MALLAR KÖLİNEKİMİZ ÇYÖ- RUM NERDESİN ELMİN ÇİK ÖRTAYI...

BENİM KOLUN KANBENİM KOLU SENESELEK KÖK DURLUYO YAPITIRI- BİLİRİM SENİ AKAR- KAĞIN...

AY BEY! KİNCİ KENDİNE KÖNÜSLÜYOR SANMAYIN, DÜMANNI ÇİNDE KİTAP SATIŞ BÖLÜMÜNDEN BANA VİS ELMİN ÖTÜZLÜK SİĞARASINI EKİLEME YAPTI ÇAKMAK KULLANMAZ...

GÜNERİ AHİ SEN AC KALMAZSIN, EİNDEN HER İŞ GELİYÖ...

PRODUM ÖNEMLİ OLAN AC KALMANAK DEĞİL SEVGİSİZ KALMANAKTIR...

TUNCAY BAHAR BAYIĞINA ÇİZCEK SİREY BULAMAZSIN, ONUN YERİNE ÜÇ GÜNDÜR DERGİNİN BÜTÜN KÖLTÜKLARINI, PENCİ- RELERİNİ TAMİR ETTİM...

İYİ İTİMİSİN, KEŞKE BİZİM DAKİSTİSİ PENCİRELERİ DE YAPAYIM GELDİĞİNDE...

Bİ ÇAY, Bİ ÇAY DEMLE- YEBİLESEM, Bİ TANE TEMİZ BARDAK KALMAMIS...

DOOHİM ÇİZMEKTEN KURTULDUM... KAFAM NE BİÇİM DİNDİZİ BE... İHHHH ZZZZZZ...

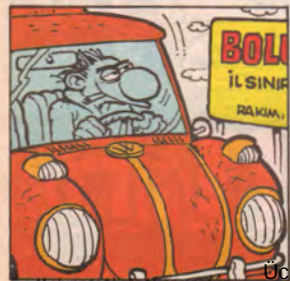

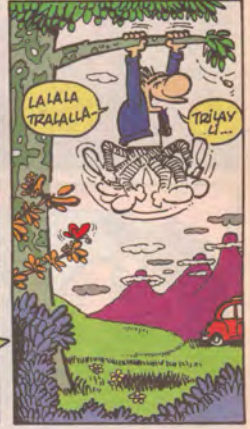
CAN BARSLAN

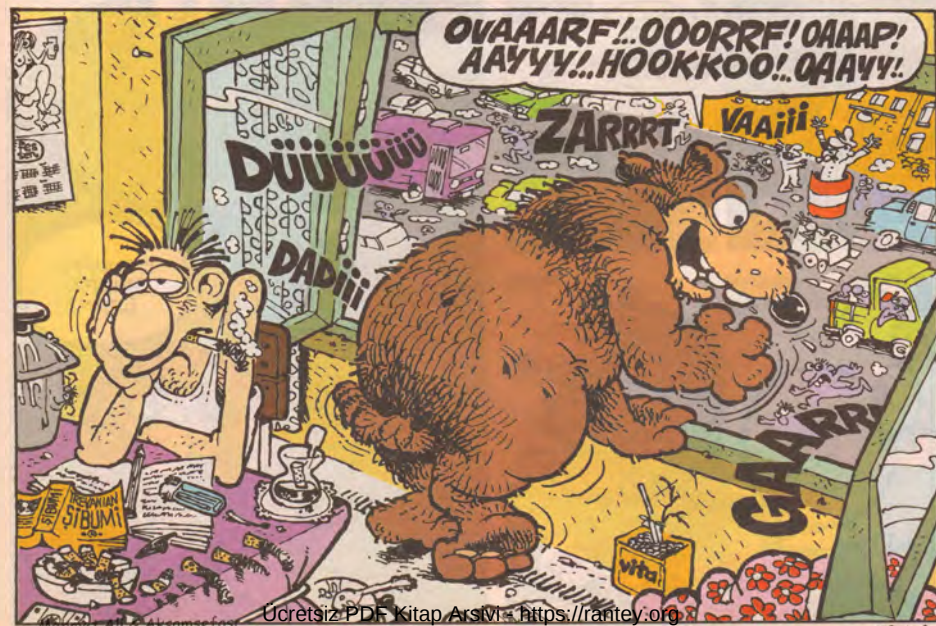
bir
ben
daha
vardır
bende
benden
içeri,
sonra
bir ben
daha
vardır
yine
benden
içeri..

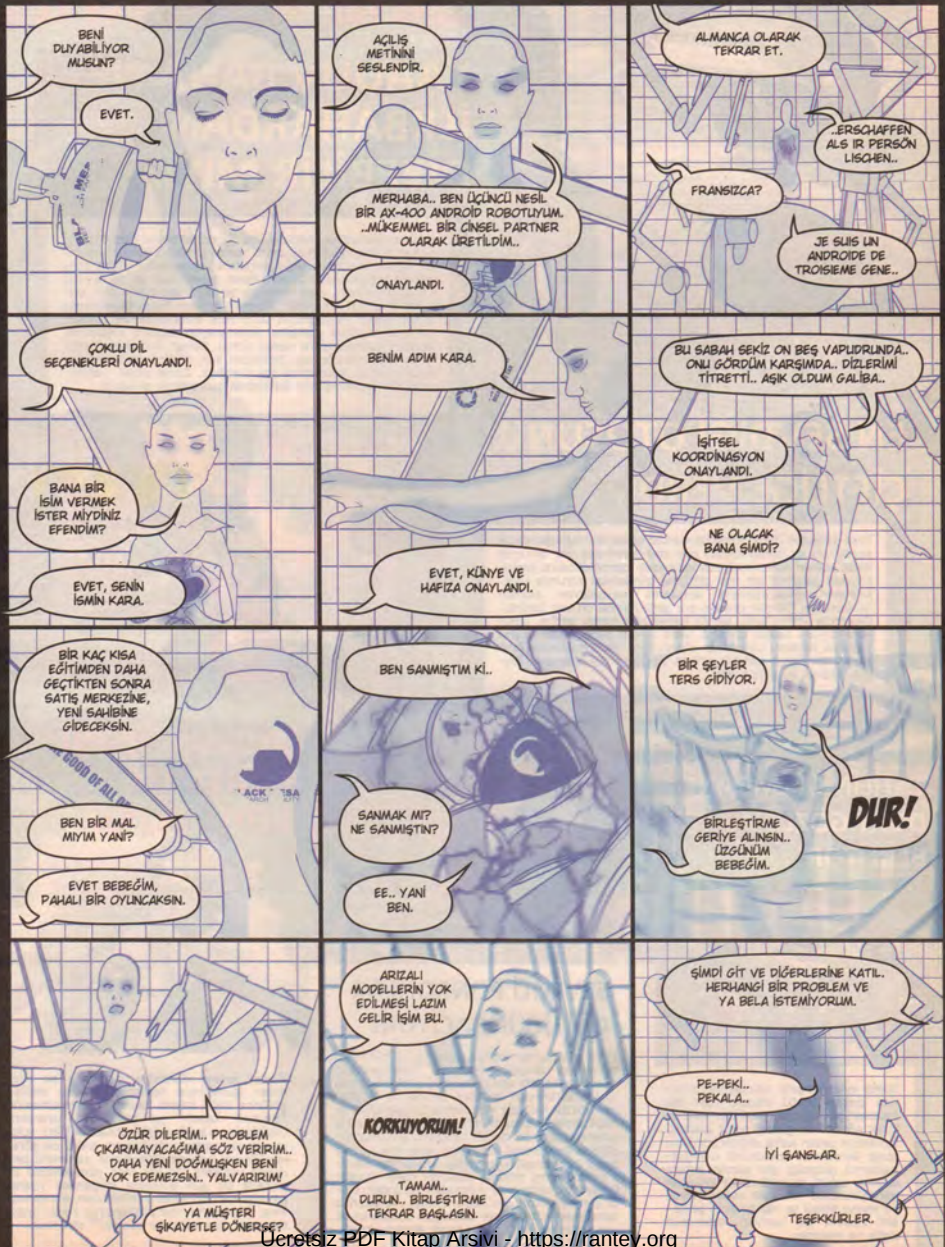

AYI

2015 İLKBAHAR

YAAUUUV BANA NE İLKBAHARDAN DİYE BİLİR MİYİZ?

İlkbahar olmasaydı, maalesef şiş ile yaz birbirine yapışık olurdu ve termuz ayında plajlarda denize giren biz masum insanları, sımsıcak kumlara veya dalgalara uzanmışken onların arasındakı çatlaklardan aniden sızma yapan ince ve donulucu soğuklar belimize veya sırtımıza bir ağrı gibi saplanarak bizi romantizmal biri edebilirdi. İlkbahar olmasaydı, dağtepelelerinde biriken karlar ve yağmurlar uzun yıllar erimiyerek orada kalmışlar, sonunda ağırlığta dayanmayarak dağların içkilerinde geceleri gacırdamalara neden olurdu. Bahar olmasaydı, bahar yorgunluğu, mesela yaz tatilimizin son gününe denk gelerek paramızı boşa atıkamıza yol açabilirdi. Zaten bizler, başımıza bunlar gelmediği için ilkbaharda şen şakrak oluyoruz.

EN SEVDİĞİ OTOSUNU ÇİFTLİĞE VERDİ.

Kışa girmeden önce ormanda mantar toplarken bulunduğu küçük otosunu üç ay içinde aniden boy atıp sergilince, zor durumda kalan Numan İkibonbeş adlı vatandaş, çareyi otosunu komşu köyedeki galerisi bir oto çiftliğine göndermek zorunda kaldı. Muhabir arkadaşımızın sorularını cevaplayan Numan İkibonbeş: "Küçük yavruyu eve getirdiğimde on beş ünlüktü. Biberonla pirasa suyu, berriz karışımı bir mama verdim. Lakin iniza büyüdü, bakımı zorlaştı. Mart ayında gece yarları korna çalmaya başladı. Uyumaz oldum. Beni gezdimlesinden çok memnunum fakat, baharla birlikte çok fena tiz dokmeye başlad. Garajlı ev şart." dedi.

TATİLİN GELMESİNİ DÖRT GÖZLE BEKLİYOR!

Bahar aylarının gelip çatmasıyla canlanıran coşan börtü böcek, tıpkı biz insanları gibi eğlence peşinde. İşte bu minik atıcan da güneşli görmeyen babasının geçen hafta doğum günü için aldığı Spideaman kostümünü eklemabaklarına geçirdiği gibi kendini kırılara vurmuş, zehirli ve tehlikeli bir örümcek görünümündeki yavrucağı aslında minik bir meyve sineği ve yaz tatilinin gelmesini incecik ipe bekliyor. İlkbaharda doğa ne şaşırtıcı.

SEVİMLİ PONPONLAR GÜLÜCÜK SAÇIYOR!

Kiraz ağaçlarının pitirıcıklandığı güzel bir nisan sabahında Boğaz sirtlarında "Patlıcanıkule" rezidanları inşaatı için dozterlerin girdiği bölgede işçiler tarafından bulunan sevimli üç tavşan yavrusu bir haftadır kendilerini sahiplenecek iyi kalpli annecek babacık arıyormuş ama, bir türlü bulamıyormuş. Bir tanesi pembemtrak (sirinirildiğinde kankırmızı) olan şirin ponponlar, günde beşer kilo at ediyormuş. Uzmanlar, zavalı polidüklerini omama daclaran vahşi kapıalistlerin ve onların iş makinaları yüzünden saldırganlaştıklarını söylüyorlarmış. Araştırma laboratuvarında tavşan kardeşleri yaşayan iki uzmanıdan da 48 saatir haber alınamıyormuş.

ANNEANNESİNİ DİNLEMEDİ BÖYLE OLDU!

Koyun kırkma dönemine girdiğimiz şu güzel nisan günlerinde haylazlık yapan, makası görünce dağa bayıra kaçan ve anneannesinin "Yavrum kestir şu saçlarını" uyarısına (Kulaklıkla sürekli müzik dinlediği için) kulak asmayan yaramaz Koyuncu, önünü de görmedikten kirları kaybolunca yardımına jandarma yetmişmiş. İki bin fezt yükseklikteki bir yaylada üç gün boyunca ısrarcıotu yiyerek hayatta kalmayı başaran Koyuncu, anneannesine: "Ben sana, niye bilgelayarda zombi oynatmıyorsun diye karışıyor muyum?" diyormuş.

Behic Abi

A photograph showing a person wearing a bright yellow chicken costume with a large head and beak. They are standing next to a white vehicle. A police officer in a dark uniform and sunglasses is standing next to them, holding their arm and appearing to be in the process of handcuffing them. The background shows a residential street with houses and trees.

A close-up photograph of a brown squirrel with a bushy tail, holding a playing card (the Jack of Diamonds) in its mouth. The squirrel is looking towards the camera. The background is slightly blurred, showing other squirrels and a patterned surface.

Doğaya kucaklaştığımız şu nemli bahar mevsiminde insanları nevesinden memnuniyetle yağışları çağırıyorlar. Yumurtalandı yeni kıyım civik kilnina girer çekimine aldıgı. Küçük çocukları yoğun ısrarla desgeyleyir anne babaları kandıracak kendini beş liraya satan ve tavuk olarak yumurtavereceği vaa-diyle kendini boyuna yayın bir kesekeşin gittiği koca müşteriyi veren Sezgin Yoluk adlı şahıs, koy-ğı evde iyice haff, pahada ağır ne varsa, kesekeşin doldurdu sırda damdan basıyormuş. Ancak alt kısmının elbiseli olmuştur, komşuların gözünden kaç-mayınca kuzguncu civicı yakayı ele vermiş. Harım harımıcık bir polis tarafından kelepçelenerek boyu-na uygun bir kileme döndürülmüş.

A close-up portrait of a woman with long brown hair, wearing a tiger face paint. The paint is colorful, featuring yellow, orange, black, and white stripes and patterns around her eyes and nose. She has a slight smile.

**YILDIZ PARKINDA
KIZARSLAN GÖRÜLDÜ!**

**YILDIZ PARKINDA
KIZARSLAN GÖRÜLDÜ!**

[illegible]

KEÇİ YOLLARINDA GİŞE ÇİLESİ BAŞLADI!

Ülkemizde köççünün köyculuğunun ne kadar geliştiğini bilişli yirid örneklemlen bir de Arvird'e yaşıyor. Elli yirid çobanlık yapıyor. Hilmi Tosoba, sürüler, arık, teferyoz, öreçler, Dender, "Bilirsiz bu işler öyle eği gibi ki, sürüler kuzulaya kuzulaya bñalı oldu. Mal sahipleri satısa, dan çok kar sağladı, artan kar, sürü sakimlerine yağırdı. Her koyun kendine güzel bir yaşam kurdu. Köylörimize arabası olmayan koyun kalmadı. Köylörimiz sabahları meralara kendi aracılarıyla geliyorlar. Aracıları Fantilere bırakıyorlar. Biz burada valeyte fanti diyoruz. Ancak havalar güzelleşince eski patkılarımızı yoğun aracıtrağını kaldırdık oldu. Yetkililerden yardım bekliyoruz." diyoruz.

Beşiktaş ve Ortaköy'de bir turizm çetesi, hem de gelecek için bütün imkanları seğimsiye borç olacaktı, diyorlmuş.

Güvenilmez bi defa... günlük garip... bir an... kızıllık... sekmek... bi bakarsın manyak bi yağmur... baktın... baktın... baktın... yalancısı var... yok... bi fak... yalancısı... var...

--Ee... Bir pazar dönüşü daha, hava kararıyor, gözleri bastırırken daha uzay gemedi der gibi sığıyor hava... Az önce imilim otokiz, heriz tutulmuş ev yolu... Mart'ın basaları zembereğinden fırlayanlara şahitsin sen... Talihiz olan Samsin, Hormonların değil...

Daha bi sonra... Yemeğini yedikten sonra...

BAHAR, İSYAN VE BİZ Metin YEGİN

Bahard, Arjantin'de isyan yeni bitmişti. Arjantin'in kuzeyine belgesel çekmeye gidiyorduk. Ülkenin çeşitli yerlerinde yedi çeşit para kullanılıyordu. Bu bizi hiç ilgilendirmiyordu. Zaten hiç paramız yoktu. Bez kıyışık ve sekiz galo sarap vardı. Takas her yerde yapılabiliyordu ve şaraplanımız çok güzeldi. Tucuman çölüne gidiyorduk. Yolumuzun üstünde küçük bir belediye vardı. O bölgede ilk defa arkeoloji çemkileri yapacağımızı söyledik. Yalan değildi. Orası dünyada ilk defa çekilecekti. Biz belediyenin bekleme salonunda başkan bekliyorduk. Bir tep vereceğini düşünüyorduk. Salonda bizde beraber, iş istemek için üç kişi, çocuğu süit isteyen bir anne ve muhtemelen ihale kapmaya çalışan iki mühitah vardı. İçeriden bir adam çıktı. Bize belediye başkanının gittiğini bildirdi. Diğerleri pek umursamadı, sadece bizim için gitti. Ama müdür gibi bir adam oraya giden otobüsün geçtiği yere kadar bir kamyoner ayırdı. Az değdi 80 kilometreydi. Tucuman çölünün ortasında bir yerde bizi indirdi. Biz kişi, kameralar, takas şarapları, çantalar ve bez kıyışık. Semsiyeye bize değildi ama itiraz etmedik. Sadece bir kolu kırık gibiydi. Burasından ortasında yedi sekiz hançlik bir köydi. Hik kimse bize almadı. Kameralara ve semsiyeye filan da. Biz de otu-

rup otobüsün gelmesini bekledik. Üç saat kadar daha bekledik. Kuzey Arjantin'de adet olduğu için koka yaprağı üşütüyorduk. Ne güneş öldürücü ne soğuk üşütücü cinstindi. Arkamızda bir ev vardı ama kimse bir şey sormadı. Koka yaprağı çiğniyorlardı. Dedim ya adettendi. 3 saat kadar sonra eve otobüsün ne zaman geçeceğini sorduk. "Normalde ikide" dediler, "ama haftada iki kere geçer". Biz de biraz daha koka yaprağı çiğnedik, kalarak bir ev bulduk. Şarap verdik. Kaldık. Yemek yedik. Bahard, isyandan yeni çıkmıştı.

Bahard, Zapatistaların komününde önmündün geçen asker, tank, silahı sayıyorduk. Aynı gün, geri döndüklerinde sayıda eksik varsa, bunu uflulararası kamuoyuna bildiriyorduk. Güzel bir işti, cezaevindeki sayımların intikamını alıyorduk. Onlar, tanklar, silahlar ve ordu ve subaylar ve her kimse, özellikle de siyah gözlüklerinin arkasındaki gili servis filan, hep bize "dış mihrak" diye bakıyorlardı. Biz Avrupa şanp öldürmüyorduk. O gün komünde büyük bir toplantı vardı, Zapatistalara destek için öğretim üyeleri gelmişti. Yanımıza geldiler. Biz elimizde defterler, tanınamak için Meksika şapkalı ile ordu sayarken onlar sloganı attı-lyorduk. "Savaş değil, eğitimdir" diye-

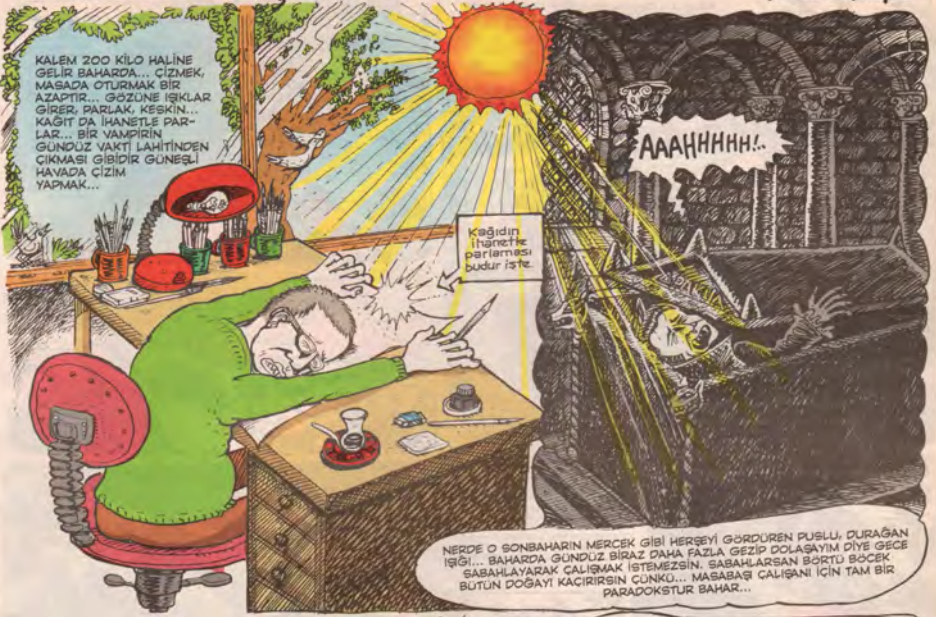
ordu. Başınıza değmek istiyor gibiydi. Sesi kulakları yırtıyordu. Tanklar, subaylar, mitralyözleri ve her gün saydıklarımızın yanına bir de uçağı hanesi aktı. Bir süre sonra, tanklar, mitralyözleri ve diğerleri geçtili. Geriye bir tek uçak kaldı. Arkadan slogan atıyorlardı yine, yumruklar havada uçuş, Uçağı bağırırdık. Sonra slogan atılandan bir "uçaktakiler nasıl olsa bizi dumuyor" dedi, "sadece atıyormuş gibi yapalım". Sonra yumruklarını havaya kaldırdılar, ağızlarını açıp kapatarak sanki slogan atıyormuş gibi yaptılar. Uçak üstümüze pike yapıyordu ve sessiz sloganlarını atan herkes içinden diyalıyordu.

Bahard, Bolıvy'a'da yine isyan vardı. Bolıvy'a'nın altını, gümüşünü ve hatta güvencin bonunu bile çalmışlardı. Bu sefer, "doğalgaz" 3 kuruş paraya calkmak istiyorlardı. Halk "vermeyeceğiz" diyorlardı. Halk mı? Halk Madencilik, köylüler ve işçilerdi. Küçük dinamik lokumları hazırlıyorlardı. Sarayın etrafındaydı, parlamento doğalgazı satma karar almıştı ancak kararın dışarı çıkartamıyor-du. Askerler, polisler, tanklar ve panzerler, sarayı koruyorlardı. Ellerinde resmi olarak son 60 Dan fazla insanın kanları vardı. Küçük dinamik lokumları aralarına düştükçe, yürekleri hopluyor-du, kaçıyorlardı, isyan iyice büyüyünce, içeriden bir bayrak sallandı. Bir Bolıvy'a bayrağıydı bu, insanlar sessizce durdular, daha sonra birbirinin kulaklarına fısıldılar. O gün o Altın Ökme Parası dedi.

ordu...

Bahard, Toprakşızlar'la birlikte iki bin kişi Boa Vista'ya yürüyordu. 275 kilometre kadar bir yoldu. Tabagını yoktu, yatagını da. Her gün birisi veriyordu. Bir süre sonra, tabağı verenerler, yatagı verenerler, herkes belli olmaya başlıyordu. Her gün aynı kişilerden tabak alıp, aynı kişilerden yatagında yarıyorduk. Bir genç kadını bana tabağı veren. Çoğu zaman su bulamıyorduk ve tek bir tabak olduğundan aynı tabaktan yapıyorduk. Yolum 12. gününde, yine tabağı aldığım genç kadının yanına gittim. İlaç içiyordu, "hasta mısın?" dedim, "eve" dedi, "yedi yıldır hastayım, HIV virüsüm var", tabağı istidim, aldım, yedim. Her şey güzeldi, bahardı.

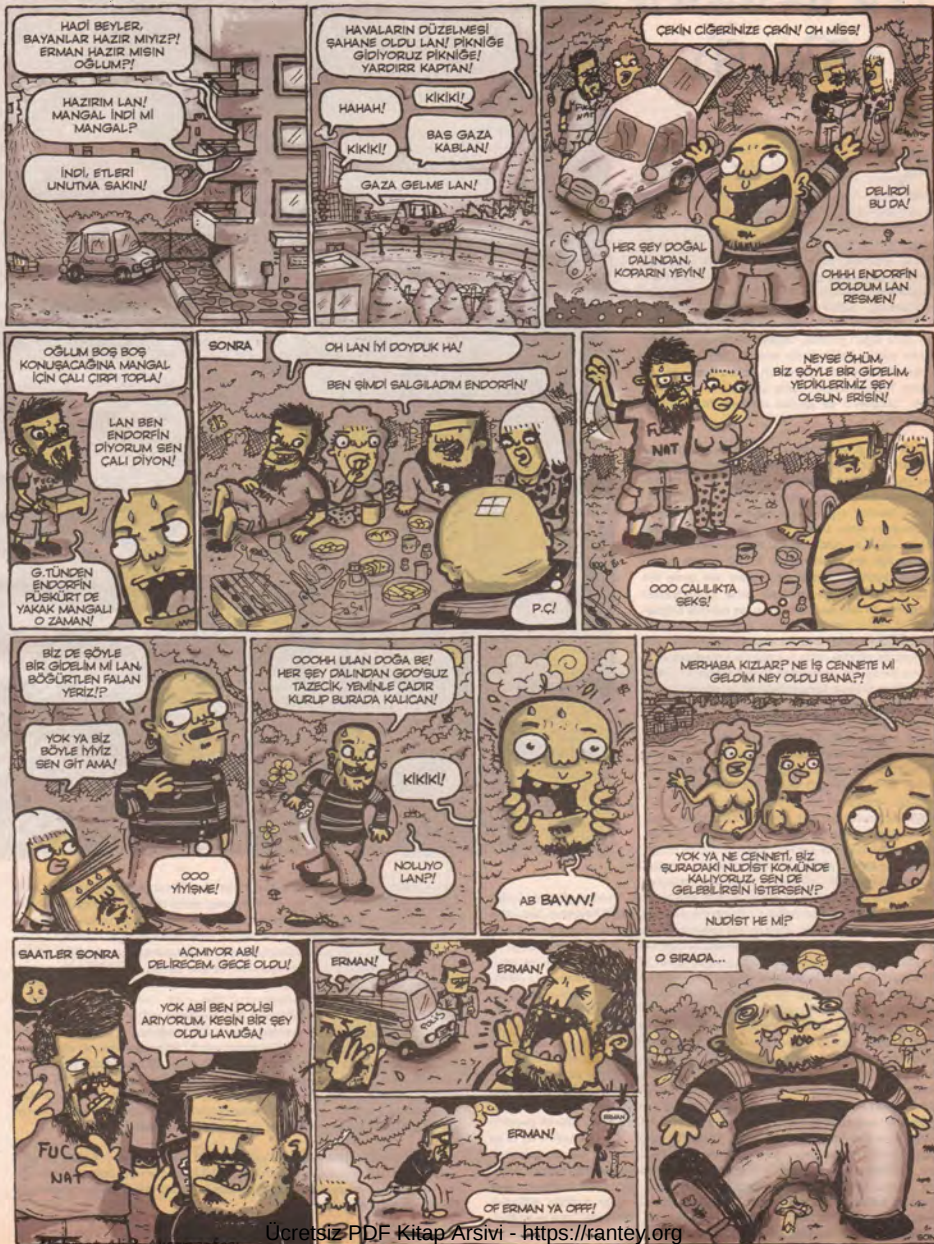
Venezüella'da bir madencinin evinde kalıyordum. Küçük bir kuyusu vardı bahçede, yeni açtığı bir kuyu. Beraber kazıyorduk. Atından anlamıyordum, sadece parlaya bir damar görmeye kalıyordum. Daha önceki maderlerde olduğu gibiydi. Garipiti. Kolumuzu bir yerinde kestimizde parlayan, akan bir kan gibiydi altın damarı. Karı koca kazıyorlardı sadece. Tahta bir çiknıla aşağı inip, bütün gün kade, toprağı yukarıya çıkartıyorduk. Bazen ben de kazıyama iniyordum ya da daha çok toprak çekiyordum. Kadın bana, toprağı çektiğim zaman, içinden çalın altın parçasını elime aldı; "herkes için çalın bir lüks ama bizim için emek parası" dedi. O gün o Altın Ökme Parası dedi. Bahard, o gün o Altın Ökme Parası dedi.

Picnic

alper çelik

Mutluluk Baskısı

Nafer Ermiş

Sonunda bahar da geldi. Dışarıda vicdansız bir hava var. Üstelik de pazar sabahı. Güneş zalimce tepede parlıyor. Kuş civıltıları dehşet verici. Sokakta acımasız bir neşe dalgası. Sen beton binaların arasına sıkışıp kalmışsın ama burada bile kuş civıltıları eksik değil, taşların arasında yeşeren otlar eksik değil, bahar geliyor, doğa yavaş yavaş uyanıyor ve sen hala evde kuş uykusuna devam ediyorsun, şu an hızla asosyallaşıyorsun. Toplumun dışında kalıyorsun. Bunu daha fazla sürdürümezsin. Bütün dünya uyanıyorsa sen de uyanmalısın, dünya eğleniyorsa sen de eğlenmelisin. Bir an önce dışarı çıkmalı, doğaya karışmalı, çocuklar kadar mutlu, kuşlar kadar enerjik olmalısın. Bir an önce sosyalleşmek zorundasın, mutlu olmak zorundasın. Toplum senden bunu istiyor, ailen bunu istiyor. Dedelerin de yaşıyor olsalardı bunu istiyor olurlardı.

İşte, yeni gelen baharlar, güneşli pazar sabahları, cumartesi akşamları bende hep böyle bir asosyallaşma baskısı yaratır. Yılbaşı akşamları evde yalnız kalılabilecek en korkunç geçedir. Hafta sonu akşamlarında herkes dışarı çıkar, barlarda bahçelerde eğlenenin dibini bulur, kısa aşklar yaşayıp pahalı içkiler içer... ve bütün bunlar olurken sen evde tek başına köş köş oturamazsın. Yılbaşı akşamı bütün dünya dışarıda maytap patlatırken sen evde tek başına televizyon izleyemezsin. Bahar gelip çiçekler açtığında da aynı şey olur, sen o loş odanda bilgisayarın başında ya da dizlerine koyduğun kitabınla oturamazsın, hayat dışarıda akıp gitmektedir ve sen bu hayatın giderek daha çok dışarıda kalmaktasındır. Ama yine de sen çıkamazsın. Çünkü bilirsin ki kıskan da onların arasına karışamayacaksın, güneş ışığı ilk kez bahçeye çıkan hücre mahkumu gibi gözlerini kamaştırarak, sahilde oturup martılara simit atan çiftin yanına gidip oturamayacaksın, dondurması eriyip ellerine akan çocuklardan alamayacaksın, arkadaşlarının gidip plajda boğuşamayacaksın. Hayat senin olmadığın yerde akıp gitmeye devam edecek. Üzerindeki bu gereksiz baskı da tam anlamıyla yaraya tuz basmak. Bilsen ki hava güzel değil, bilsen ki bahar henüz gelmemiş, bilsen ki dışarıda yağmur var, dışarıda kar var, bilsen ki o gece bütün barlar kapanmış, kafeler tatilde, bilsen ki kimseyi sahile sokmuyorlar, martılar ortada yok, simitçiyi kayıp... İşte o zaman huzur içinde evinde oturabilirsin, kendini güvende hissedebilirsin, işte o zaman hayatın tam ortasındasındır, kendi hayatının tam ortasındasın, zaten sorun da bu değil mi, biz baskıların altında hayatına karışıp gitmek isteyen varlıklar değil miyiz, onların hayatının tam ortasında yer almak değil mi istediğimiz şey, dondurması eriyen çocuğun dondurmasını almak değil mi, sahilde kızın elini tutan o herifin otlak değil mi... belki de değil, ama istesek de olamıyoruz ve bunların varlığı, bu hayatların şu an dışarıda akıp gitmekte olduğunu bilmek bizi huzursuz etmeye yetiyor, huzursuz etmekle kalsa yine iyi, deli ediyor, oysa evde de, evin alacakaranlığında perdeleri çekip internette dolaşsan da, bir köşeye çekilip kitap okusan ya da televizyonda pazar sürprizi izlesen de bu hayat senin hayatı ve sen bu hayatın tam ortasındasın, kaçırdığın hiçbir şey yok, o kaçırıldığını sandığın şeyler senin değil, onların zaten hiçbir zaman elde edemeyeceksin. Filmlere özenme,margarin reklamlarındaki kahvaltılara özenme, çünkü o zaman mutsuz olursun, kendi mutluluğun peşinde koş, kendi hayatının çobanı ol, dağ başında her şeyden habersiz koyunlarına kaval çalarak hayatını sürdüren girmekmez, sadece kendi hayatının çobanı ol, ona hakim ol, o an dışarı çıkmak istemeyen çıkmam gerek baskısından kurtul, çıkmam gerekmiyor, sen hep uyanıksın zaten, bahar geldi diye uyanacak bir doğa parçası değilsin, aylarca içinde uyanan ayı değilsin, kışın geçmesini sabırla bekleyen ağaç değilsin, baharda uyanmak nedir, o doğanın işi, sen doğa değilsin, doğadan kopalı çok oldu, artık doğayla birlikte uyanamazsın, sen zaten hep uyanıksın, sen kişin da çektin bu hayatın yükünü karda.

Mehmet Ali & Akşamsefari

Nebiye

Selo Konçe

da da çekeceksen, cumartesi akşamlarında da çekeceksen, huzurlu pazar sabahlarında da. Sen bu hayat için yaratılmamış olabilirsin. İnsan doğasına uygun olmayan bir hayat biçimi geliştirmiş olabilirler. Kendi kendine uydurduğu hedeflere ulaşmadığı için mutsuz olmak sadece insanlığın başarabileceği bir şeydir. Hedeflediği ayı bir türlü yakalayamayan bir aslanın oturup ağladığını gördün mü hiç, göremezsiniz, o bir an duraklar ve geri döner, başka bir avın peşinde koşmaya başlar. Ne ciddiyetini bozar ne kararlılığını. Ama biz oturur ağlarız. Dışarı çıkıp martılara simit atamıyoruz diye evde mutsuzluktan mutsuzluğa koşarsın. Koşamayız da. Bu koşu işi bile enerjimiz yoktur aslında. Bedenimiz uyuşmuştur, bütün gün evde olduğumuz halde yorgunuz, uykumuzu alamamışız, iştahımız gücümüz olmadığı halde pazar sabahı erkenden kalkmış bilgisayarın başına oturmuşuzdur ve kahretsin ki dışarıda güzel bir hava vardır, aylardır ilk kez doğru dürüst bir güneş parlamaktadır, korna sesleri, çocuk civıltıları, seyyar satıcılar, senden uzakta büyük bir festival yapılmaktadır ve sen gitsen de aralarına karışamayacağın bu gölene katılmadığın kendi kendini dışlamış hissedersin, sanki seni kimse davet etmemiştir ya da giyecek kıyafetini yoktur.

Bırakalım bahar gelsin ve doğa uyanınsın... biz ondan kopalı çok oldu, biz artık uyanamıyoruz. Hoplayamayız, koşamayız, sahilde oturamayız, kışın elini tutamayız... Bize bahar yorgunluğu yakışır, sonbahar kızını yakışır, sonbahar daha mahmurluğu, akşam rahaveti yakışır.

bu zorunda değilsin.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi <https://trante.org>

Talebinin ne diyeceğini bilirdi. Sırcağıntı yorumlayınca göre ya yüzü aydınlanacak ya da Nebiye'nin görmediği bulutlar tarafından göğüslenilecekti. Sonuçta "Kısmı aklıca kalma" diyeip abisi için ayırdığı taze yaprakları Nebiye'ye eline tutuşturacaktı.

Peygine bakılan kuzulardan habersiz, havada uçan pembe kuşların peşine takılıp evinin yolunu buldu.

Kuşların ortasında koşan Nebiye o kadar heyecanlıydı ki bu kuşların peşine takılıp korkularını dışlayıp haykırarak yerine düşen şeyleri sırtlayarak ayakta kalmayı becerebilirdi.

Aldırca bahar havasının bağ döndürücü kokusuyla sarhoş olmuş bu kuşların ayıklanıp parçalanacakları Nebiye'ye, sırtıyla hırıldadı bir çift gözlemlerle.

... bir lid hıçkırıklı kuru hıvama

... Yalpayarak yapılmış bir ismame peşeböşüğü

... ve Nebiye'nin nardien geldiğini arılayamamış bir taşın ciğerleriyle

... kurtulmuştu

Nebiye taşın geldiği tarafı döndürce kurbancısını, Hüseyin'i gördü.

Orun uzunluğu, çok sevdiği kasek ağaçlarına berraztı. Utanıp gösterini kaçırarak toprakları, gözlerine bakamayan kendini ağladı.

Hüseyin Nebiye'ye Nebiye'nin ayıracı kancasına beklediği gibi bakıcı ve oru saçlarına karıştırdı tekime yardımı bir papatyaya berraztı.

Gülzârenin sarımsı anası Nebiye'yi bizzat pece ayırdıktan beşerimini gülsümbe, kasek, karameli ve diğer köstebek kokarı süslerle yıcadı.

Nebiye'nin bağları ağızla gülsümbe yapıyor, saçlarında dökülenler maviyele ağızla açtı.

Mans mans martıfılar bençeri yara çok selam içimlerin kümesin ben de varım bir zaman

Nebiye, en güzel fitanını döküp anımsıya bittikçe anımsın dardaki bahar barışını vaparı erikadamlarını yarımsı gülsümbe.

Anası ve arkadaşları derin bir kuyu suları yollarını kuzudular. Nabıye oranın izleri kadınlar gibi neşeli bir baharın mu yoksa öylece kaldı mışınca...

Artık devoyka değil Nabıye. Büyümüşü, Anası onu salıncaklara götürdü. Konuş köylünün çocukları ağlarını izraf estikler bu günü ile çıkarıldı. Sevdalı oldukları kızları, salıncakla sallattılar.

Nabıye güzelliği anı, gül diplerindeki cilek çömlüğüne mavi boncuklu biletleri anı. Sebep mavi kızı, çömlükten çıkan her bir zıynet aynası için mavi kızı, Nabıye'ye çıkan mavi kızı.

Bahçede yeşil çınar Boyu boyuna Uyar biz bir çift Kumru'uz aynmaya kim kıyar.

Bu çınar Hüseyin'di. Nabıye'ye kumru gibi uçurdu salıncakla o gün.

Bazen kızlar önde kızıncıklar, bazen kızlar çocuklar hep birlikte çakalıklar. Bazen de çocuklar önde, kızlar arkada mavi kızıncıklar. Birbirlerini izleyerek pembe beyaz çiçekleri yüzlerinde açmış güllükler gibi duran mutlu kızlar ağaçlarının altında gerçek köye dönüyor.

O gece evlerdri
hâsretler, odunlar
geçirdi ve köy
meydanında
büyük bir ateş
yakıldı. Y
etmişlik neler
son bir gayretle
çocuklarını,
çocuklar
neşeyle
annelerinin
kollarına
Nabiyeyle
Hüseyin'le
birlikte yeni bir
hayatı atlar
gibi atıcılar
ateşin
üzerinden
sırıyla. Hepsi
ateşin
üzerinden
atılarken kaçı
pırlarından,
billerinden
kurtulduklarını
düşünüp,
kendilerini
yenilerimiş,
benizleriymiş
hissediyorlar.

Bahar gibi çarpmış Nabiyeyi
Hüseyin. Nabiyeye müdü bir
yorgunlukla yazdığına yazdı.
Küyağında Hüseyinle birlikte
atmaya devam etmek istedi ama
o kadar yorgundu ki deliksel bir
uykuya daldı.

Uykusundan an den yeriinde Anası korku-
dan soğuk güdülerde uyanırdı Nabiyeyi.
Küdü bir seker odurdu atası Nabiyeye.
Anasının güdüler, saçları Nabiyeye ışık korku-
tugunda bu kadar soğuk.

Nabiyeyi çayız sarıdına sakladı anası hiç ses
etmemesini ve hiç çıkmamasını bembirici kızını.
Anasının korkusu babasının çaresizliği gımd Nabiyeye
geçmişti.

Nabiyeye katıldı
karantıkca, bir
bakmayla kınları
kapılarının gürültülü
sesini duydu önce,
sonra bağırıp
caşırını emirler
veren hayrat adam
eselerini...

Anasına
kızının
nerde
olduğunu
sorduk-
larını
duydu
Nabiyeye.
sonra
annesinin
iradıcı
eşsiz-
liğini,
babasının
hıçkırık
eşeyle
duydı.

Anasının yalvarışlarını duydu Nebiye, sonra cıvılcıkla kâğıt hıçkırık seslerini. Çetenin alıp götürdüğü babasının yanaklarından süzülüp cıvılcıkla duyulan sesler gözyaşlarının sesini de duydu.

Sonra anasının yalvarışlarına papatya etmiş, hayret adının şirindiren sesleri kızımdan sesini duydu; buna da gıcırdağı eklenirdi.

Ve kızımdan papatya anasını ölümlen sesi duydu.

TAK
TAK

Böyle sesler kâğıtçılığınla cıvılcıkla duyulan sesler anasını duydu.

Nebiye hiç ağlamıyordu, anası boğazına kocaman bir düğün olarak taktı kâğıt.

Anasına son bekleşim dâğıtışını beklerken, Nebiye'nin. O peşinden sonra her gece ve herkelele dolu gözlerle, biraz sonra ağızla söyleyeceği gibi beledi.

Sâğı kâğıtları o gece, sâğı Konçey'i seslececeği terkettirler.

Hayatlarının en uzun yolculuğuna sadece ayaklarındaki çizmeler, sırtlarındaki çöcekler ve yarılarına sâğıdıkları kızıları çıkırlar.

Güzel genç kızları alıp götürülen çetelerden saklamak için Nebiye'yi postekile örttiler.

Bu yolculuğa Nebiye'yle, Hüseyin'in birleştiren dâğıtış da sokuldu. Bir gece Hüseyin, Nebiye'nin sâğıdından gâğıt sâğıt kızılarındaki sâğıdılığında Nebiye'nin misir pıncığı sâğıdını okıadı.

Nebiye bu okıamayı cıvılcıkla beklemiyordu. Güzel başını Hüseyin'in ona güven veren göğüsüne yasladı. Hüseyin, Nebiye'nin boğazından taktığı kâğıt kızı dâğıtışını, baki Nebiye'nin anasını, Nebiye'nin sâğıdınıdaki dâğıtışını çözer gibi çözdü. Nebiye o gece ilk defa çok ağladı.

Emcis Aloe,
Piperaksa
Nene,
Kokoşa
Atika,
Karabacak
Fiyık,
Kelemeciler,
Uğatiler,
Nebiyi ve
Hüseyin uzun
ve meşakatlı
yolculuklarınd
dan sonra
yenî hayat-
larını kura-
cakları Kırk
Kilise gehrine
geçerler.

Nebîye ve Hüseyin evlendiler. Nebîye belli, oluyordu güzel bir neveste oldu.

Nabiyâ her gece tûlünden döner
Hüseyirî'î manâler söylemek
kurtulacak.

Hayat zamanı Nebiye, hamarat elleryle yaptığı bereysajlı, ılagadı beriseler, balıkbağıda gole pideslerini, baker sarfaları içtikleri buz gibi sıyrarları, hardalliyeleri HÜseyin'e taşıdı. Birlikte kırma yaptılar.

Hüseyin çalışkanlığı ile koca eürede bütün tarlaların gündüdü. buğday tarlalarına tüberkula, dirys ektikleri bozantı, kurupka, yatbuka ağaçları olan meyva bahçesini de ketti.

Bir gün köyün kudur bulucu-
laup sakacı iki kadını Kars Aya-
ve Dobracı Fatma, Nefiye'nin
ziyaret ettiler. Nefiye'nin
lezceli bacaklarını ayağına
yığar Kars Aya, Nefiye'nin
meşe külli eşu ile yumuşatıcı
çamaşır sodalıyla aştığı
kancı sakız gibi beyaz
peteklerini berzettiği
beyazlığını kokup dikatli
hamarlığını çekmek istedi.
Hamarsı Nefiye dedi ona ama
Nefiye'nin insan bir kur
gaziteline davet eden, cımer
yaşlı gözlerine hayır
diymeyen Dobracı Fatma,
bütün dobralığıyla son
noktası koydu. Güzel Nefiye

Nebîye'nin içtihatı acıdır. Kendinden geçerek teni yağlı bariyerler yiyor. Bariyerler yerken pemazei kaçırmaksın, kileleçil satılmal hayal ediyor. Kornik kokusunu ise midesi kaldırıyor. Hüseyin pece yanları komşu-nun bahçesine döküp karnarın cennetini pektörlü yağlı silvaları topluyor.

Dokuz ayın sonunda Glize Nebiye ile Pon Hüseyin'in Nebiye'nin aşığı ahiyalar yamyaslı gözüküzleri oldu. O Bahar adını koydular. O kış benim annem

Bu hikayeyi çizerken benim de canım Nebiye gibi teneşeyi peyniri barişleri, bahkabağı gole pidişleri, rasol turşularını leşedi. En büyük mutluluğu bu yemekleri yapıp bana göndermek oları uzaktaki annemi çok özlediğimi farkedecekti.

Abartıyorum annem televizyondan gelen
"Balkanlardan gelen soğuk hava dalgaası yurdu-
muzu etkileyecek" anonsuyla çocuk gibi
sevinirdi. Ben de Balkanlar'dan gelen çok
sevgilimiz bir akşamın bekler gibi sevinçle
beklerdim soğukların gelmesini.

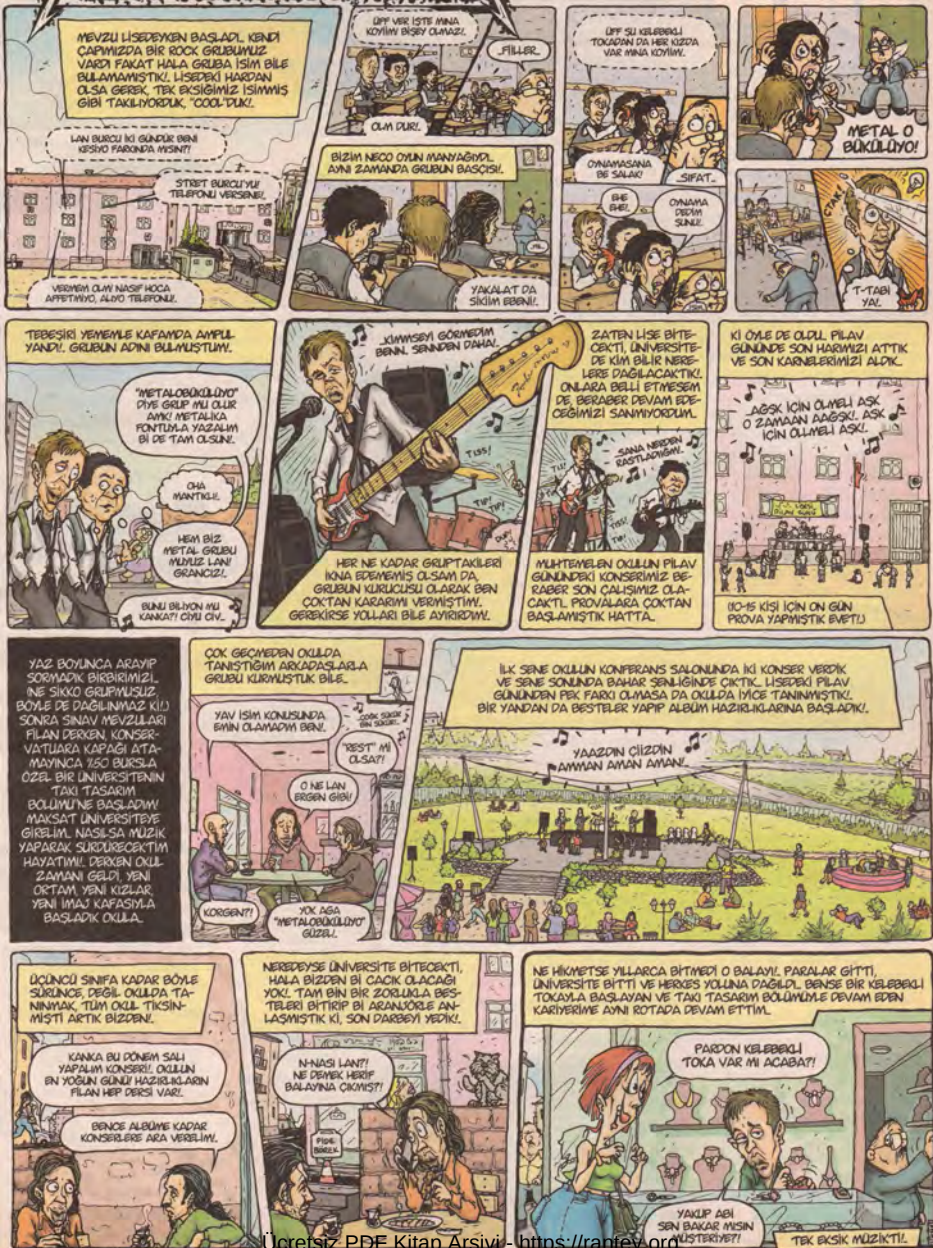
Anneme telefonda nanamin, dedeme söyledığı maneyi öğrendim. O da elzini içini söyledi.

Canımın, ciğrimsin, gülümün
Sen benim her şeyimsin
Yanıma gel şöylece bir adım
Biraz öpsem tutar mı insidin

METALOBÜKÜLÜYO

Sinan arik

sinanarik@sinanarik.com twitter.com/sinanarik

Toka

Yeni Yıl

Koşayol koş iyi yetiştin, şimdidi başladı daha. Yesyenli, gıcır gıcır bi yıl.. Dünya artizlığı bıraktı, tekrar güneşe yaklaşmaya başladı. Her sene de düzenli olarak bi küsüyo bu bizimki, sonra geri barışıyorlar neyse ki. Öyle süreklî göğöte de olmaz tabi bin trilyon yıllık ahbablıkta. Biraz mesafe iyi gelir arada.

Artık bütün kiş göğüs kafesimizde uykuya yatmış bi boz ayı gibi ağırlık yapan sıkıntılarımızdan çiçeklere, ağaçlara, sincaplara, onların o narin ve fakat vay canına ne kadar da güçlü bünyelerine bakarak, ne olursa olsun tekrar tekrar yeniden başlamakta ki kararlılıklarından feyz alarak kurtulma zamanı. Keza kanepede beslediğimiz diğer ayı gibi kıçımızda göbeğimizde simiren kilolarımızı da bahar gelince yürüyüş yaparak gerisin geri doğaya bırakırız. Yazık, evde tutmamak lâzım, doğada serbest dolaşırken daha mutlu onlar.

Timsah

Dişisinin rızası olmadan çiğleşmeyen, yarı tecavüz etmeyen tek hayvan. Yemeğini genesinen tutup döndere döndere yiyor diye uyuz oluyoduk ama haza beyefendi hayvanmış meğer. Aferin timsah. Tecavüz edenleri timsahların yannına koymak gerek, biraz insan-lik öğretilsin diye. O ondan değil, öteki bundan öğrenir.

Yalnızlık

İlk dinlediğimde, 'Gökyüzünde yalnız gezen yıldızlar, Yeryüzünde sizin kadar yalnız var' diyor sandım. Çocukken. Dünyada yıldızlar kadar çok yalnız varsa, yalnızlar yalnız falan değildir ki o zaman. İnsanın 'yer yüzü, uzak gezegenlerden bakınca ışıl parlayan yalnızlarla dolu; sadece biz yakından baktığımız için ne kadar çok oldu- Mehmet Ali & Akşamsefası

Nurgül KAAN

ğumuzu göremiyoruz ve kendimizi yalnız sanıyoruz. Tüh, ben de keriz gibi boşuna yalnız hissedip tirilere girmişim o zaman' demesi ve kendisini artık yalnız hissetmemesi gerek.. miyor mu? Bittabi.. Çocuk kafasıyla şarkı sözünü kısmen anlamamışım ama olayın özünü anlamışım a dostlar. Bissürü yalnız varsa, yalnız değilsin işte sütlük. Bu kadar da şeyapma..

Sonra okuma yazma öğrendim ve yalnız kelimesini ilk defa yazılı gördüm. 'Salağa bak, yalnız yazmış' diye düşündüm. Yan'ında kimse olmayana 'yanlız' denir sanıyordum çünkü; 'yanı olmayan', 'yansız' gibi. Yalnız diye yazılmış ve yansız değil, 'yalsız' kökünden geliyormuş meğer.. değil tabi. Yalnız. Yani yalın'daki, sade'deki gibi.. Sade kişi. Kaşarlı, kıymalı veya kuşbaşı olmayan kişi.

Yalnsı

Kelimeleri bazan yalnız öğrenip, esasını öğrenene kadar doğrusunu bilenlere 'salağa bak, yalnız biliyor' deriz. Laminant yerine laminat yazmış, mal' deriz. Sonra doğrusunu öğrenince ne deriz?.. Bi şey diyemez oluruz, bi süre sessiz kalırız. Esas malın kim olduğu ortaya çıkmış ve egomuz ezilmiştir çünkü. Malın teki olduğumuzu farkedince egomuz eziliyor ve bi süre bi şey diyemez oluyoruz ya, en güldüğüm bi şey o hâlimiz. Bana çok oldu ondan. Bi apartmanın kapısında 'Karlüfer parasını dönmeyenler artık ödesin lütfen' yazıyordu. Ben bunu sağda solda anlatı anlatı onbeş yıl güldüm. Meğer doğrusu karalüfermiş zaten.

Grinin elli tonu

Fakat ne yaygara koptydu ama haa film başlamadan. Yok efemin çok başarılı bi şeymiş, aman da ne harika bi erotik filmmiş, kendi ken-

ÇİMLERE BASMADAN YÜRÜYEBİLİYORUM!

dini bi övmeler falan fragmanlar-da.. ehfss.. hözss.. beerp.. fuzuli şişirilmiş filmler kof çıkınca geçirtiyor biraz afedersin, ne diyodum.. evet, bu naneye erotik film diyebilir. Erotik?.. Bu film he mi? Kelime kökü Eros olan erotik yani? Ulen Eros, sevdiceğini kemlerle döğmeyi salık veren bi odun değil ki. Bi de kağıt imzalatıyor, kendim ettim kendim buldum diye kontrat imzalatıyor kızlara. Tomruk kafalıya da bak hele.. Hayvanın azması, kızışmasına erotik değil, 'kösnül' denir bi kere. Filmedeki oğlan bildiğin hayvan, kızışmış ayıoğlay. Bu film erotikse, sevgilimize 'Çok erotiksin sevgilim' yerine 'Çok kösnülsün sevgilim' diyelim ve kulağına iki el de şişir gibi böğürelim madem. Töbe töbe.. Erotizm, ne kadar daha nezaketli, hassas, incelikli bi nesnedir. Bu en kıyırğından besselir uyarlaması filmin ruhunda şişirsal bir kösnüllük var işte. Herif aşırı paradan şaşırmış, aşırı para bi yerden sonra şaşırta bi şey zaar, sırf ponpa peşinde. Ondan da bıkılmış, iyice neydeceğini şaşırmış. Kamçıydı, halattı, zincirdi, yok efendim takozdu.. İnsan sevdiğine kırbaçlar mı ayı! Ama kızda da hata var. Afrikalı kölelere de kırbaçlandı zamanında, sonra kapovera dansi icat ettiler, beyaz gerzeğin ağzına yüzüne ekleştirdiler döner tekemleri.. O yüzden a dostlar, bu filmi erotik kategorisinden çıkarıp, hiç elimizi değmeden, uzaktan bi kalasla falan itekleyerek

gıdısındaki deriye 'sakal' denir. Kızgınlık, azış dönmelerinde sakalın rengi kıpkırmızı olur. Ordan anlarsın aha da bu şuan azmış diye. İnsanın erkek hindsinde de öyle olsaydı çok pratik olurdu. İsteyen agulugulu gulu geh bilibili gulu diye seslenmek suretiyle çağırır, çiğleşir. İste-meyen de amman hoca bunun sakal kıpkırmızı der uzar, yolunu değiştirir di.

Güzellik

'Güzel idim, çirkin gözle görüldüm' diye türküsü var Nuşan'ın. O güzel.. Bir de, 'Naaber moruk?', 'N'olsun işte, iyilik güzelliği'.. Benim güzelliğ kavramıyla alakam bundan ibaret. Onun dışında çiğersiz kapitaliz kasmaların yasladığı güzelliğ müzelliğ şeysi çok afedersins kimden aşşaa.. Bu başlığı dün diyet hapları yüzünden ölen kızcağıza, bütün güzel görünmek için debele-nip, kendini hırpalayan kızlara ve onları bu saçmalıklara zorlayan dallamalara ithaf ediyorum. Baskı yapmayın lan kızlara. Siz çirkin bakıyosunuz, yoksa kız zaten güzel.

Çayır

Dünyadaki bütün 'Çimler basmayınız!' tabelalarını yazın söküp eve götürüyorum. Baharda tekrar çıkarıp yerlerine takıyorum. Baharda çayır çimende bissürü yavru var. Çiçek yavrusu, böcek yavrusu.. Haldr huldur çiğneyip gidersek, görünmüyorlar bile yazık.

Hindi

dillerin

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranteey.org>

Onlar büyüyüne kadar üstüne basmak istemem. Peki büyüyüne basmak mı istersin ööküzüm?.. diye yeni bir soru daha belirdi şimdi. Allahım dikkat edilecek ne çok hassas mevzu var; yaptığı-mız her şey bi şeye şey yapıyor.

İlntililik

i harfinin harman
olduğu kelimeler.
Yaptığımız her min-
nacık hareket tüm
insanlığı, komple yer-
 yüzünü etkiliyor.
Kelebek Teorisi de
diyorlar; burda osu-
ruyosun, Çin'de de-
prens oluyor. Burda
atletin donun parfüm
kokacak diye çamaşır
makinasına kova
kova kimya döküyo-
sun, tek kutuplarda
balık telef oluyor.
Ordan kutup ayıları,
penguenler, foklar..
Yapma, yazıktr.
Daha sık değiştir-
donunu yeter."

Size Boru

Yuutüp'ün, Türkçe karşılığı bu. Çok tıklanlara telif ödüyor. Türkiye'den eklenen vidyolar hariç.

**No Justice
No Peace!**

Bir Bob Marley şarkısı. Yanlış anlaşılırdığında "Kadın yoksa, dert de yok" anlamına gelir. Aslında 'Ağlama gadinim' diyor. Bu 'No woman no cry'.. 'No justice no peace'in ise yanlış anlaşılacak bir tarafı yok. 'Adalet yoksa, huzur da yok' demek. Protestocular bu sloganla amaranın polisinin bitmek bilmez ırkçı cinayetlerini 'hooo bürrss' diyor.

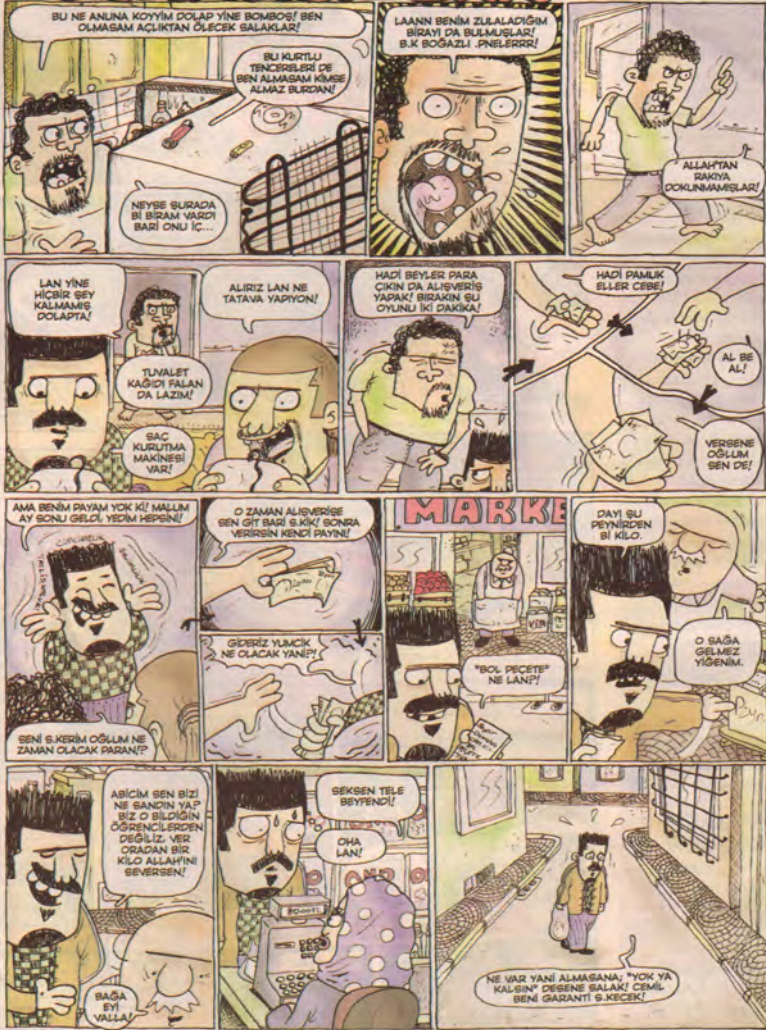
Bir ayıya gelen bahar belki de en güzel bahardır!

YARARSIZLAR

alper çelik

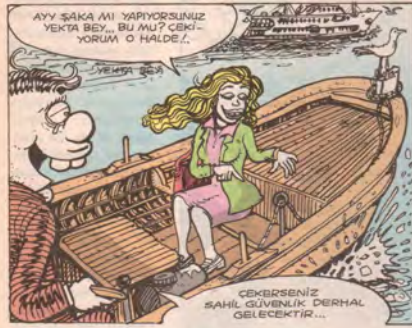
Bütün kış toplasan beş ay da altı kez çıkmıştım. Omrudan dört ayda evimi dolduran küflü, rutubetli oksijeni devir daim etmişti bitik çiğnerim. Yani ortalama bir ayıya aynı kaderi paylaşmıştım bu sene, hiç uyku mu tamamlamak üzere olduğumu biliyordum ama baharın geldiğini bile Show Haber'den öğrenmiştim... Neşeli bir haberdar; çimlerin çiğnede islanmak istemeyen y.rak kafalı bir aile bisiklet yoluna sermiş nevalisini arada ezildikleri düzenli spor manyağı elitistlerle kavgaya ediyorlardı.

Bir zaman sonra televizyonun karşısında çok fazla oturmamın verdiği suçluluk duygusu ile kalkıp sırf işsizlikten çışımı yapmak için banyoya gittim. Çorap, apış ve çiğ koku banyoda ortama yabancılaştırarak çışımı yaptım. Son damlanın gri eşofmanın önünde nazlı nazlı beliren şekiliyle yine sırf işsizlikten balkona çıktım. Yandaki boş arsaya yapılan ev tüm güneşini keshmişti ama günün tam da bu saatlerinde güneş eve ve balkona doluyordu, tesadüf etmemiz tam bir tesadüftü. Yan apartmanın tam da hizama taşınan öğretmen karı koca yine en çirkin giysileri ile perdelerini sonuna kadar açmış gün ışından tasarruf ediyorlardı. Arada gece tüm ışıkları kapatıp spontane seks yapılarak diye çok gözetlemiş, saatler harcamış ama bir şey elde edememiş olmanın dolay kendilerine kızgındım. Sürekli mutsuz bir surat ifadesi ile dolaşan kedilerin "senden ilgileniyorum" surat ifadesi bir müddet baktıktan sonra enseme vuran melteme yüzümü döndür bir süre de onla yışıştım. Nedense garip bir yarşam enerjisi ile hayata dönmüş gibi evime geri girdim. Ayaklarının altı simsiyah olmuştu. Yanlarına basa basa banyoya gittim. Ayaklarını yıkadıkları sonra onları sürdüğüm yüz havlulu simsiyah olmuştu, o sinirle alıp çamaşır makinesini açtım. Mehmet Ali & Akşamsefası

attım havluyu. Mutfığa gittim yine sırf işsizlikten dolabı açıp bir süre yarım limon, soğan ve açılıma meyve elma sirkeli ile baktım. Yarım limon elimde, banyoya geri gireceken elimdeki nimetle girmeyim çarpılırım diyerek bir iki kez dişlediğim limonu dolaba geri koydum. Banyoya girip BİM'den aldığım plastik kirli sepetinin kapağını açtım. Yüzüme vuran koku, sıf yıkamaktan korktuğum için yeni don ve çorap alma mottomun ne kadar doğru bir karar

tutup katar olmuş çamaşırlarımı boşanmış arkadaşımın ikinci el aldığı teknolojik sayılabilecek çamaşır makinesinin için hızla tepmeye başladım. Prensip olarak açık renkli bir şeyim olmadı için karmaşık ayarlar yapmama gerek kalmıyordu. Yedi kilo alan çamaşır makinesi azına kadar don ve çorap dolmuştu. Eğer eşyanın cam olsa şu an kusuru ya da bana ana baka küfür ediyor olmalıydı. Sonra fark ettim ki; Çamaşır deterjanı kalmamıştı, içinde eşyalar dışında hiçbir şey yoktu evde.

BAYAN YANI

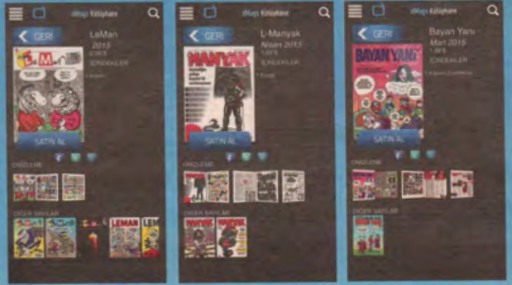
Bayan Yani Test
Hangi çizgi kahramansın?
Mayıs sayısında

**Bayan
Yanı
Mayıs sayısı
tüm satış
noktalarında**

Mehmet Ali & Akşamsefari

**LeMan
L-Manyak &
Bayan Yani'ni
artık dijital
olarak da
okuyabilirsiniz**

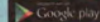

'de çok yakında tüm
eski sayıları ile birlikte

www.dMags.net

Çok yakında

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <http://www.rantey.org>

BİR TÜRLÜ GELME- YEN BAHAR

Bekir Pek

Mehmet Ali & Akşamsefası